

47/1836

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXV. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1991. MÁJUS

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Varró Istvánné, Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 10.- Ft

Előfizetési díj egy évre 120.- Ft

Készült a FSZEK sokszorosítójában

Táskaszám

91/144

Eng. szám: III/UHB/30/1981

ISSN 0139-1917

ÁPRILIS 11-E – A KÖLTSÉGVETÉS NAPJA

Interjút kell készítened a Híradó számára - figyelmeztetem magam. Tudom - válaszolok, de vajon ki érdeklí most költségáimat? Nem jut eszembe senki. Ma van a költségvetés napja: Költ, költő, költés, költéség, költségvetés. Szívemben ennyi az ünnep: szabad ötletek. Felkeresem **K i s s J e n ő** főigazgatót és **D e á k S á n d o r** gazdasági igazgatót.

A szokásos bemutatkozás, felvezetés elmarad, mert ennek az interjúnak nem ők a főszereplői, hanem egy fogalom, a valamenyiuünket érintő **k ö l t s é g v e t é s**.

* * *

- Van már elfogadott költségvetése a budapesti közgyűlésnek, vagy előzetes becslések alapján számolunk, döntünk, izgulunk és izgatunk?

D. S.: Tegnap, április 10-én, 13 óra-kor megkaptuk az érvényes keretszámokat, a közgyűlés ma dönt. /1991. április 12-i új-ságok szerint a költségvetést elfogadták. A szerk./

- Akkor honnan tudtunk már jó előre a hiányzó milliókról?

K. J.: Március 18-án összehívták a budapesti művelődési intézmények vezetőit és ismertették az előzetes keretszámokat, terveket és elvonásokat.

- Tudható volt előre, hogy a bért biztosítják, azt mindenki olvashatta az új-ságokban, hogy a parlament elfogadta a 20%-os béremelést és a 720 forintos fejkvótát.

D. S.: A főpolgármesteri hivatal elő-zetesen biztosított bennünket arról, hogy a tavalyi dologi kiadásainkat 10%-kal meg-növeli.

- Maradt tehát a tavalyi költségvetés, az idei 20%-os béremelés és 10%-nyi kompen-záció.

- K. J.: Igen, de az ilyen módon meg-növelt költségvetés 3,27%-át valamennyi in-tézménytől egyszersmind el is vették, zárol-ták a fővárosi költségvetési hiány pótlásá-ra.

- Az elvonás után így mennyi maradt?

- D. S.: Egymillió forinttal kevesebb, mint a tavalyi költségvetés.

- Azt gondolom tudják, hogy milyen összegek keringenek közzsájon a hiányról: 60 millió, 40 millió. Ezek hogyan alakul-tak ki?

- D. S.: Ha számolunk az inflációval /gondolom te is számolsz vele.../ akkor az energiaárak, posta- és telefonköltségek, bérleti díjak, könyvárak, külföldi folyó-iratok ára...

- Lassabban, menjünk sorba.

D. S.: Tehát az energia árak. Egy közintézmény másképp számol ezekkel, mint egy háztartás, nagyon korlátozott a megta-

karitási lehetőség. Vagy üzemelünk, vagy nem.

A postaköltség, a telefon 150%-os emelkedést jelent.

A külföldi folyóiratoknál nem csak az ár-emelkedést, de a forint leértékelését is be kell kalkulálni.

K. J.: Hogy világosan lássák: Készült egy fiktív költségvetés, amibe belefoglaltuk mindazokat a kiadásokat és bevételeket, amelyekkel egy ésszerű és az eddigi színvonalat tartó szolgáltatásment mellett számolni lehet. Ehhez képest hiányzik 40 millió forint.

- Az érdekelne, hogy milyen mértékegységátváltás mellett válik a 40 millió 4000 m²-re vagy 180-200 könyvtárossá? Magyarul: ki fogalmazta meg először, hogy a megoldás vagy ennyi szolgáltató tér bezárása vagy ennyi könyvtáros elküldése?

K. J. - D. S.: /egyszerre/ Senki.

D. S.: Ezt így senki ki nem jelentette. Mi azt mondtuk, hogy a hiányzó negyven millió durván 4000 m²-nyi működő könyvtár költségeit fedezné, könyvtárosostul, beszerzési keretből, lovastul, szekerestül.

K. J.: Senki nem mondta, hogy 180-200 könyvtárost el kellene bocsájtani.

D. S.: Annál is inkább nem, mert nem lehet csak szolgáltatást csökkenteni létszámcsökkenés nélkül és fordítva, elbocsátani szolgáltatás-csökkenés nélkül. Ha 4000 négyzetméter alapterületű szolgáltatás megszűnne, az kb. 80 könyvtárossal jelentene kevesebbet. De ez nem terv volt, hanem egy hasonlat. Ami a negyven milliót volt hivatott elképzelhetővé tenni.

- Bizony erre szükség van, mert ebben a nagyságrendben az én fantáziám sem működik, különösen nem negatív irányba.

D. S.: A fiktív költségvetés kb. 30%-os béremeléssel, a már elfogadott energiaáremeléssel, feltétlenül szükséges tatarozással, 30%-os inflációs rátával és 8-10 millió forintos fejlesztéssel számolt, no ehhez képest hatvan millió volt a hiány, de amikor mindenről lemondunk, de változatlan szerkezettel számoltunk akkor is maradt még 40 millió hiány.

- Mi volt az első reakció, amikor március vége felé nyilvánvalóvá vált, hogy a fenntartótól várható összegből ez a 40 millió hiányozni fog?

K. J.: Mi ezt tudtuk előre, már tavaly novemberben, mint ahogy most is tudjuk, hogy jövőre ugyanitt fogunk tartani, ugyanígy nem lesz meg a szükséges fedezet.

- Mit tettek tehát tavaly novemberben?

- Összehívtuk az érdekvédelmi szervezeteket, a szakszervezeteket és az I.T-t. Megkérdeztük őket: nem kellene-e közösen tervet készítenünk az előre látható veszélyhelyzetre? A válasz az volt, hogy ne keltünk pánikot, nyugalom kell, optimizmus kell.

- És Önök mit tettek azért, hogy a hiányok csökkenjenek?

D. S.: Elsősorban egy pár dologba nem nyugodtunk bele. Számos kerületben pert kezdeményeztünk a felemelt bérleti díj csökkentésére, ezek az eljárások ma is folynak. Továbbá bérbeadásra meghirdettük azokat a helyiségeket, amelyekből pénzt lehet kivenni.

- Mi az eredmény?

- A Baross utcai frontról ma reggel írtunk alá egy 2,3 millió forintos szerződést.

- Mit tettek márciusban?

K. J.: Összehívtuk többször is a középvezetőket, valamennyiüknek kértük a véleményét, egy alkalommal írásban is, hogy szerintük mi lenne ésszerű ebben a helyzetben.

D. S.: A legutolsó értekezleten az megfogalmazódott, hogy sem a kollégák, sem az önkormányzat, sem a szakszervezet nem vállalja a működési szerkezet megváltoztatását.

- Ez egységes vélemény, vagy más-más megfogalmazások születtek?

D. S.: A szakszervezetek nem akarják, hogy emberveszteségünk legyen, a főhatóság biztat, hogy ne adjunk fel területeket, szolgáltatásokat, a középvezetők pedig egyik csökkentését sem kívánják.

- Egységesen?

K. J.: Majdnem egységesen.

- Döntés született tehát...

K. J.: Valóban, mert mindenki véleményét és érdekét sokáig figyelembe lehet venni, de végül is dönteni kell, és a döntés felelőssége az enyém.

- Tehát?

D. S.: Nem lesz semmilyen tatarozás, kivéve a már befejezés előtt álló XV. kerületet és a XIV. kerületi volt Kassák művelődési házban kapott új helyiség kialakítását.

Az anyagköltségek nem nőnek a tavalyihoz képest, ami feltehetően csak szigorúan vett szakmai nyomtatványok és anyagok előállítására lesz elég.

50%-kal csökken az állományvédelmi könyvkötés és ez munkahely megszüntetéssel is jár a kötéseten.

A fogyó- és állóeszköz vásárlás minimálisra csökken.

A dokumentum beszerzésnél nem tudjuk figyelembe venni az inflációt, ez 30% tényleges csökkenést jelent.

Valamennyi könyvtári egység annyit költhet állománygyarapításra, mint tavaly.

D. S.: Ehhez hozzá teszem, hogy mindenki értse, mert most sem esik róla szó: ha egy könyvtár nem tud annyi bevételre szert tenni, hogy a tavalyi beszerzési keret a rendelkezésére álljon, akkor nem hagyjuk, hogy az infláció adta 30%-nyi csökkenés alá süllyedjen, mert az már tarthatatlan lenne, még szerintem is, bár közületek csak én nem vagyok könyvtáros...

K. J.: A számítógépesítésen azért lesz létszámcsökkentés, mert befejeződött az UK adatbázis rögzítése, a folytatásra pedig egyelőre nincs megrendelő. A központi könyvtárban átszervezés adta létszámcsökkentések is lesznek.

D. S.: Tudjuk, hogy ez egy tarthatatlan költségvetés, de időt lehet vele nyerni.

- És a megnyert idő alatt milyen forrásokra számítanak?

D. S.: Én bízom abban, hogy az a bizonyos 3,27% elvonás visszaáramlik, hogy a helyiségbérleti díjak körüli eljárások nekünk kedvezően zárulnak, hogy a helyiségek egy részét saját kezelésbe vehetjük.

K. J.: Folyamatosan fordulunk különböző alapítványokhoz,

- reményt keltő a Budapest Bank Bp. alapítványa és számos pályázati felhívásnak teszünk eleget.

D. S.: Előkészítés alatt van a megbízásunk a Hitel bank részére saját alapítvány létrehozására. Ebbe mi félmilliót számunk, de az csak annyi, mint koldus kalapjában a kezdő garas.

K. J.: Kezdeményeztük, hogy a Minisztérium finanszírozza a szociológiai tevékenységünket, mint országos szakkönyvtári szolgáltatást,

továbbá fejlesztjük és a központba is bevezetjük a videoszolgáltatást,

és végül felemeljük a beiratkozási díjat is, a tanulóknak ismét kell fizetni.

-Köszönöm az interjút.

/Nagy a kísértés, engedek neki...

"kellett volna kis ló, kis eke, kis ház, kis kutya, kis csikó, kis kasza, kis búza minden arányosan hozzá/nk/, igen kelle-ne még..."

Az interjút készítette:
Havas Katalin

BÉREMELÉSRŐL ÉS BÉREKRŐL

nem csak tőmondatokban

Maruszkai Jóska tőmondatokban fogalmazta meg a béremeléssel kapcsolatos véleményét az elmúlt számban. Nem hiszem, hogy érdemes lenne vitatkozni megállapításaival; mindenki tudja, hogy hogy ítéli meg saját fizetés-emelését, és esetleg a másokét is! Az is bizonyos, hogy voltak és vannak sérelmek, amit ugyan közösen próbálunk magyarázni, de nem emlékszem rá, hogy valaha is sikerült volna az elosztás igazságosságáról meggyőzni azt, aki kevesebbet kapott, mint amennyit önmagának megítélt volna.

Írásra az ösztönöz, /a főszerkesztőn kívül/ hogy Maruszkai figyelmeztet bennünket: a még hátralévő 5% elosztására a KKDSz bérbizottsága munkahely szerinti differenciálást javasol, mégpedig a nyilvános szolgálatban dolgozók javára. Sietek leszögezni, hogy a differenciálásra "vevő vagyok", de a sommás megfogalmazással vitatkoznék. Az érdekvédelem mindig is konfliktusokkal járt, jelen helyzetben egyre nagyobbakkal. Nem csupán azért, mert gazdasági helyzetünk romlik, és egyre kevésbé vagyunk nagyvonalúak egymással. Azért is, mert a "szervezett" dolgozók aránya csökkent, több szakszervezet is működik, ezért az egységes munkavállalói fellépés nehéz. Ezt igazán nem kioktatásnak szántam, csupán azt kívántam jelezni, hogy ebben a helyzetben különösen fontos, hogy a javaslatot tevők és a döntők megfelelő információkkal rendelkezzenek a kialakult bérek tekintetében. Ezzel kapcsolatban, bár nem elemeztem teljes egészében az új béreket, de átnéztem az egységek új bérlistáit.

Feltéve, hogy egyetértek a kedvezőtlen munkaidőben dolgozóknak járó nagyobb anyagi elismerés elvével, megnéztem, hogy hogyan alakultak a bérek a nyilvános szolgálat különböző egységeiben. Csak a szakalkalmazottakat vizsgáltam - képesítés nélkülőtől az egyetemű végzettségűekig, kihagytam a vezetőket, és természetesen órabérre számoltam át a különböző munkaidőben dolgozók bérét.

A kép számomra nagyon érdekes. A 12 megnézett munkahelyen az átlagórabérek a következők:

79.90,-Ft /VI. ker./,
80.70,-Ft /IV. ker./,
85.10,-Ft /XVII. ker./,
85.50,-Ft /XI. ker./,
86.-Ft /XVI. ker./,
94.40,-Ft /központi olvasósszolgálat/,
95.-Ft /IX. ker./,
97.40,-Ft /XIX. ker./,
98.-Ft /I. ker./,
98.20,-Ft /VIII. ker./,
109.-Ft /XXII. ker./.

Tudom, hogy a dolog nem ilyen egyszerű, hiszen az eltérésnek nagyon sok oka lehet /csak néhány közülük: többségében idősebb vagy fiatalabb munkatársak dolgoznak, több vagy kevesebb a magasán kvalifikált munkatárs stb./, mégis úgy gondolom, hogy a nyilvános szolgálatban dolgozók között is nagy eltérések vannak, és nem a munkavégzés színvonalbeli különbségei miatt. Mára már szinte teljesen elmosódott az is, hogy valamikor néhány egységben önként lemondtak

státuszról, hogy magasabb bért tudjanak fizetni. /A tavalyi létszámelemzésnél már tudatosan figyelmen kívül hagytuk ezt./

A fentieknél is érdekesebbnek /értsd: vizsgálatra érdemesebbnek/ tartom a magasán kvalifikált dolgozók közötti bérkülönbségeket. Kiemelve a 3523/IV-es kategóriát /20 éven felüli munkaviszonnal rendelkező, szakirányú egyetemet ill. főiskolát végzetek/ kiderül, hogy az órabér 89.80,-Ft-tól /IV. ker./ 138.10,-Ft-ig /IX. ker./ terjed. Igaz, hogy a kategóriában benne vannak a már nyugdíjasként dolgozó kollégák is, akiknek majdnem mindenhol törvényszerűen alacsonyabb az órabére, mint főfoglalkozású társaiknak. /Ezt önmagában is rossznak tartom, hiszen ma már nem szociális okok miatt adjuk az állást, ha pedig kihasználjuk a nyugdíjas munkaerejét, akkor illene megfizetni./ Érdemesnek tartanám alaposan vizsgálni azt is, hogy a magasán kvalifikált dolgozókat arányosan jól fizetjük-e meg? Ezt annál is inkább indokoltnak tartanám, mert a többszörös létszámcsökkenés, valamint a forgalom folyamatos növekedése miatt nem tudjuk elérni azt, hogy a feladat követelményrendszere megfeleljen a dolgozó végzettségének. Legalább anyagilag kellene jobban elismerni a megszerzett tudást.

A képhez hozzá tartozik, hogy a központi /a nem "frontvonalban" dolgozók/ osztályok órabérééről is adjak "illusztrációt". Ime: Budapest-gyűjtemény átlagórabér: 111.60,-Ft, Szociológiai dok. osztály: 104,-Ft, Szerzeményezési és feldolgozó osztály: 101.90,-Ft. /A Budapest-gyűjteményben és a Szociológiai osztályon l-1, a Szerzeményezési osztályon a 17-ből 4 középfokú végzettségű dolgozó van, a többiek főmunkatársak ill. egyetemet, főiskolát végzettek. /A felsőfokú szakirányú végzettségűek átlagórabére a megnézett kerületekben: 96.40,- /IV./, 102.10,- /I., IX./, 107 /XI./, 108.30,- /XIX./, 109.40,- /VI./, 111,80,- /XXII./, 113,80,- /VIII./, 125.40,- /XVII./.

Egyébként érdekelne a válasz arra a kérdésre, hogy miért olyan nehéz /máshol is/ katalogizálót és szakozót találni?

Szándékosan nem említettem a Gazdasági főosztály dolgozóinak bérét, ahol szintén lenne min csodálkozni, különösen, ha bérüket összevetjük az elhelyezkedési lehetőségeikkel!

Csak arra akartam felhívni a figyelmet, hogy az 5% igazságos elosztását végig kell gondolni alaposan, tegyük meg!

Ja! Kívánom, hogy még ebben az évben legyen ez a gondunk!

Gujgiczter Imréné

OLVASÓK RÉGEN – OLVASÓK MA

(Második rész)

III.

* * *

A hatvanas években még nagy számban látogatták a belvárosi könyvtárakat azok az olvasók, akik egy vagy több idegen nyelven élvezték az irodalmat. A mi könyvtáros generációnk, mely - hála a korabeli oktatási rendszernek - ezt valami csodának tekintette, elvárta volna tőlük, hogy ha már ilyen csoda birtokában vannak, olvasmányaik színvonala is ehhez a magaslathoz igazodjék. Megütközve szemléltük az idegen nyelvű krimik és bestsellerek nagy forgalmát, és vihorászva adtuk tovább egymásnak egy idősebb olvasó hölgy spontán megnyilatkozását: "Tudja, ez a Colette, ez nemcsak pikáns, hanem egyenesen perverz! - Mondja, van még ettől az irónőtől valami?"

Lassan fogyatkozik a számuk. Ki Budára költözik, ki külföldre szakadt gyerekeihez, ki messzebbre. A még maradók és a néhány újabb érdeklődő számára most már igazán mindent megszerezni, de a gyérülő behozatal és a romló anyagi körülmények igen csak korlátozzák ebbéli igyekezetünket. Lassan egy évtizede tárjuk szét tehetetlenül a kezünket, amikor olvasónk, a Belgiumban végzett finom úr az egzisztencialistákat és a francia új regény képviselőit keresi eredetiben.

Valahogy mindig azok az olvasók tűntek fel és maradtak meg az ember emlékezetében leginkább, akik "beillettek a képbe", akik a mi munkánk hasznosságát bizonyították létükkel. Például Mórús Tamás óta kísért az önmagát művelő és ezáltal kiemelkedő munkás képe. Szívesen emlékezem vissza arra a fiatal műszerészre, aki folyamatosan olvasta a legkülönbözőbb filozófusokat. Ajánlottam neki, hogy menjen el a Marxista Egyetemre, ott hall egyet-mást a filozófiáról, könnyű bejutni, s a hallottak segíthetik az olvasottak rendezését. Valami hatása úgy látszik van az irodalomnak. Nem választotta a könnyebbik utat. Beiratkozott a dolgozók gimnáziumába. Érettségiig még tudtam követni az útját.

* * *

Különböző mozgalmak is színezték életünket. Néhány szocialista brigád járt hozzánk évekig. Nyomdászok, tisztviselők voltak, és nem a beragasztott olvasójegy vagy könyvborító miatt jöttek. A brigádmozgalom által megkövetelt "közös művelődés" feladatát a könyvtárban vélték a legkönnyebben

teljesíthetőnek. Szívesen segítettük őket és ők is megbíztak bennünk. Azóta is remélem, hogy nem csalódtak.

* * *

Volt egy olyan korszak, amikor az útleírások forgalma a mait sokszorosan meghaladta. Tulajdonképpen H a n z e l k á - v a l és Z i k m u n d d a l kezdődött, akik - íme a példa - a vasfüggöny mögül is ki tudtak utazni, s az "ilyen is lehetséges" - komfortérzése mellett, a századelő dögunalmas útleírásainak méretével megegyező, a látogatott országok lakosai iránt ugyan igen kevés empátiával megírt, de i d ő s z e r ű ismereteket közöltek a k ü l f ö l d r ő l. Akkoriban még kevesen utaztak, ők is csak háromévenként, vagy még ritkábban. Aki kijutott, szívesen mesélte élményeit, aki nem, mohón vetette magát a fellelhető könyvekre, amelyek egyre nagyobb számban, s egyre több táj felé nyitottak kaput. Furcsák, hogy mégis a "két cseh utazótól van-e valami bent" - kérdés maradt meg bennem kitörőlhétetlenül.

* * *

Az alkotáslélektannal kapcsolatban meg-megjelent néhány írás az elmúlt évtizedekben, a befogadás lélektana azonban meg- lehetősen feltáratlan maradt. Nem tudhatjuk pontosan, hogyan zajlott az a folyamat, mely az olvasói tömegek érdeklődését a klasszikusok felől a modern regények, s végül a tényirodalom egyre szörnyűbb formái felé irányította. Részben persze nem ugyanazok voltak az olvasók. És mindenképpen változott az a közeg, amelyben a művek felhasználása és befogadása történt. Az igény és az érdeklődés változása az európaihoz hasonló társadalmakban hasonlóképp változott. Nálunk valahogy úgy kezdődött, hogy kezdtek megjelenni a kor íróinak a kor témáival foglalkozó regényei. Nem vagyok hívatott, hogy itt a művek értékével kapcsolatban bármilyen kitérőt tegyek. Az olvasókra gondolok, akik örömmel fogadták, hogy koruk problémái átélhető irodalmi alkotásokban öltenek testet, hogy vannak dolgok, amelyekről lehet és kell beszélni, szóval kezdték otthon érezni magukat. Még nem olvasták Márait, aki úgy vélekedett, hogy magyar író csak külföldön lehet magyar író. Hálások voltak az itthon alkotóknak, és megbocsájtották nekik mindazt, amit önmaguknak is megbocsájtottak.

/Folytatjuk./

Tongori Olimpia

„FOLYTASD A MESÉMET!”

Egyszer volt, hol nem volt, volt Kőbányán egy kerületi gyermekkönyvtár, s volt annak egy vezetője, Szász Ilona. Szerencsére nem csak a mesében létezik ez a gyermek, tanítók, szülők számára oly kedves, nélkülözhetetlen könyvtár, hanem a valóságban is. Igaz történetemben róluk szól a mese.

A K ő b á n y a i P e d a g ó g i a i K a b i n e t t e l együttműködve, évről évre köre követ rakva mind tartalmasabb a gyermekek fantáziavilágát kibontó és a pedagógusok szakmai munkáját fejlesztő tevékenységük. A gyermekek meseíró pályázatai,

a Kazinczy szépkiejtési versenyek, a tanítók mesemondó versenyének folytatásaként közösen rendeztük meg a tanítók idei továbbképzését, melynek témája a magyar mesemítológia volt. Az öt alkalom során megismerkedtünk Berze Nagy János, Róheim Géza, Bruno Bettelheim munkásságával, a népmesetipológiával, a mese szerepével a gyermekek életének egyes szakaszaiban, a népmesék játékos feldolgozásának, dramatizálásának alapjaival, a mesemondás technikájával. A gyerekeknek tartott rendhagyó órákon a gyakorlatban is láthattuk, hogyan születik a va-

rázslat a nyelvben, mesében, tárgyokban és bennünk. Együtt kerestük a kincseket Móra regényének feldolgozása közben, megtapasztaltuk a tárgyak mágikus erejét: hogyan szorít a bő ködmön, hogyan válik az üvegcserep gyémánttá, a vasköröm ezüstkörömmé. Belenéztünk az "égbelátóba" és mesterségeink szerint a csillagok gombokká, magokká, sörétté változtak az égen.

A mesedélelőttőkön a kezünkbe adott kő, fa és a vele való játékok elvezettek az égigérő fák, a fatündérek, a kővéválás, a bálványok, kővárak mesei világába. Úgy láttam, a gyerekek számára óriási motiváló erő, hogy mindent megfoghatnak, tapinthatnak, játék közben a szemük láttára és az ő közreműködésükkel válnak a tárgyak, cselekvések rítussá, jelképpé, mesévé, mítoszszá.

A gyümölcsöző kapcsolatot fémjelzik a hagyományosan megrendezett K ő b á n y a i K u l t u r á l i s é s P e d a g ó g i a i N a p o k keretében megtartott színvonalas programjaik. Két eseményt emelnék ki, amely a rendezvénysorozat két fénypontja volt.

A kulturális hét március 4-15-ig tartott, így szerencsésen nemzeti ünnepünkkel zárult. A könyvtárban megrendezett "Talpra

magyar" c. dramatikus játszóház, melyet a T é r s z í n h á z társulata tartott meg, a gyermekek számára katartikus élmény volt, hiszen a felnőtt játékosokkal, pedagógusokkal együtt - a dalolás közben készített csákokkal, kokárdákkal, nemzetiszín szalagokkal, címerekkel felékítve - ültek a Pilvaxban, vonultak a Landerer-nyomdához, szavalták a gyerek-játszotta Petőfivel a Nemzeti dal-t, kiszabadítottuk Táncsicsot és együtt énekeltük a Himnuszt a "Nemzeti Színházban".

A rendhagyó óra-sorozat és a mesemítőlógiával való ismerkedésünk záróeseménye, a "puding próbája", a "F o l y t a s d a m e s é m e t!" címmel megtartott bemutató óra volt, melyet Ica néni tartott. A varázslatos foglalkozás kitűnő példát adott arra, hogy a tapasztalati pedagógia, a rendszeres kreatív foglalkozások, a játszva tanulás túlszárnyalja a csak verbális kommunikációra építő foglalkozásokat. A téma /a fa és kő után/ a víz mitológiája volt. Megfigyeltük a csepp keletkezését, életét, hangját a kezünkről csöpögő vizet nézve; képzeletben sívatagban jártunk, miközben egy pohár víz mellett majd szomjan haltunk, a magunk érzeteit összehasonlítottuk a föld szomjúságával; varázsoltunk esőt; közben természetesen illesz-

kedett a játékok közé Weöres-vers, esőkérlelő dal, húsvéti népszokás, bibliai történet a vízözönről, és a közösen "összemesélt" történet a sárkányölő vitézről, aki legyőzte a kutat elfoglaló tizenkétfejű sárkányt, de a sárkány öreganyjának bosszújától /kővé válás/ csak az élet vize menthette meg. Ica néni kezdte a mesét, s ahol megállt, ott valamelyik gyerek folytatta:.. s akkor ott termett a róka a kölykével ..., beért egy sűrű erdő közepébe..., az állatok elhatárolták...; így adva egymás szájába a szót. A gyerekek meseismeretük alapján jó érzéssel válogattak a megfelelő motívumok között, egy pillanatra sem lassítva a mesélés tempóját.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy szaktanácsadóként és tanítóként is együtt dolgozhatom Icával. A könyvtárban eltöltött felejthetetlen órák, a sok szívvel-lelket gyönyörködtető játék elmét, nyelvet csiszoló, fejlesztő hatását naponta érzékelem a gyerekek személyiségének formálódásában, anyanyelvi teljesítményük gazdagodásában.

Aki nem hiszi, járjon utána!

Arany Tamásné
kerületi alsótagozatos magyar
nyelvi szaktanácsadó
Kőbányai Pedagógiai Kabinet

A nyúl

/Magyarozatként: Az előző cikk kedves felszólításától kedvet kapva mi is folytatjuk a mese-témát: Tarján Gergely 10 éves tanuló meséjének egy részét közöljük, melyet a XII. kerületi könyvtár gyermekrészlegének inspirálására írt. Beküldte: Lakatos Józsefné gyermekrészleg vezető. -

A szerkesztő/

Volt egyszer egy atomerőmű-igazgató, és annak három fia. Hát egyszer, amint olvassa a reggeli újságot, ezt látja: "A miniszterelnök feleségül adja a lányát ahhoz, aki kiáll három próbát. Aki viszont nem állja ki, azt karóba húzzák. A jelentkezőket kérjük a Parlament elé." Az ember szörnyen megörült ennek a hírnék, és hívatta fiait. "No, vállalkoztok rá?" A fiúk örömmel mondtak igent. Az apjuk főszerelte őket kenyérral, pizzával, hamburgerrel és hot-doggal, majd útnak indította a fiúkat.

A Kálmán /a legnagyobb/ egy Mercedes-szel indult útnak, Mihály /a középső/ egy Volgával, Gergő pedig /a legkisebb/ egy öreg Trabanttal. Nevettek is rajta a többiek, de mikor már elhagyták őt, a Trabant megrázta magát, fújt egyet, és átvedlett egy gyönyörű páncél-B.M.W.-vé. Hát amint megy az úton, találkozik egy sérült gyalogossal. Megáll, berakja a kocsiba szegényt, és meggyógyítja. Mire a gyalogos megszólal: "Jótett helyébe jót várj!" És átad Gergőnek 2 hajszálat. Gergő eltette a két hajszálat, és továbbhajtott. Egyszer csak egy útkereszteződéshez ért. Ott állt egy óriási forgalmi dugó közepén egy rendőr, aki nem tudott mit csinálni, mert elromlott a lámpa. De Gergő odaugrott, csavart egyet, tekert kettőt rajta, és már működött is a lámpa. A rendőr hátlából nekiadott egy darabkát a gumibotjából. "Vágd földhöz, és én ott leszek, és segítek a bajodon." Gergő továbbhajtott. Az út egy erdőbe vezetett. Hirtelen egy nyúl szaladt át az úton. Gergő hirtelen fékezett, így nem gázolta el a nyusztit. A nyúl ezért adott neki a füliből 2 szál szőrt. Gergő 20 perc múlva már oda is ért a Parlamenthez.

/Itt félbeszakítjuk a mesét. Akinek a fantáziája felér mesemondónkéval, folytassa... - A szerk./

Tarján Gergely

1453-ban, miközben az oszmán seregek már hetek óta rontották Konstantinápoly falait, a bizánci ágyúkhöz már nem volt lőszer, a katonák a falakon teljesen rongyosak voltak és kegyetlenül éheztek, a császári palotákban a birodalom bölcsei szenvedélyesen vitatták, hogy az angyalok hímneműek, nőneműek, netán semleges neműek-e.

Ez a jelenet sejlett fel bennem idén márciusban Balatonfüreden, ahol az MKE Veszprém megyei szervezete által rendezett Vállalkozókönnyvtárak című kétnapos vitasorozaton vettem részt. Mi, könyvtárosok azért valamivel nagyobb realitásérzékről tettünk tanúbizonyosságot, mint a bizánci egyházatyák, mivel mi legalább nem arról vitatkoztunk, hogy milyeneműek az angyalok, hanem arról, hogy valóban a falak előtt állnak-e az oszmánok, és még ha így lenne is, nem lenne-e helyesebb tudomást sem vennünk róluk?

A vitának az adott lendületet, hogy a vendéglátó Balatonfüredi Városi Könyvtár néhány más Veszprém megyei könyvtárral együtt a maga részéről már határozottan állást foglalt a vitában: nemcsak elismerte az oszmán seregek létezését, de már fel is vette velük a harcot, vagyis nemcsak azt ismerték fel, hogy a könyvtárak helyzete igen súlyos, de azt is, hogy a könyvtárosok munkahelyét, a könyvtárak létjogosultságát csak aktív piacpolitikával védhetik meg. Néhány radikális intézkedésük - bizonyos alig használt, ám a könyvtári állományhoz "hagyományosan" hozzátartozó folyóirat lemondása, a közönség igényéhez igazodó videofilmek kölcsönzésének megindítása, a könyvrendelésnek a használatához való radikális hozzáigazítása - nagy port vert fel a megyében. A kétnapos rendezvény meghívottai tehát egy jó ideje folyó helyi vita kellős közepébe csöppentek bele, s bár a konkrét kérdésekben nem tudtak állást foglalni, valószínűleg hozzásegítették a Veszprém megyei kollégákat, hogy alaposan átgondolják saját érveiket, és megismerjék ellenfeleik álláspontját.

Jómagam két vitaindítóval álltam elő. Az elsőben a könyvtárak piaci vállalkozásosságának lehetőségéről beszéltem, megítélve azt a nézetemet, hogy a piac, ha okosan bánunk vele, a legmegbízhatóbb tanácsadónkká válhat. A másodikban profi amerikai szolgáltató szervezetek tapasztalatait ismertettem a szakirodalom alapján, abban a reményben, hogy ezeket az ismereteket mi is felhasználhatjuk az olvasószolgálati munka szervezésében.

A többi előadó gyakorlatiasabb volt nálam. Papp István, a FSZEK főigazgató-helyettese arról beszélt - nagy vitát ka-

varva -, hogy a könyvtárak jelenlegi helyzete súlyos sürgőshelyzet ugyan, de ebből erényt is kovácsolhatunk, ha a védhetetlen pozíciók elkerülhetetlen feladását a szolgáltatásaink iránti igény felkeltésének, illetve szolgáltatásaink igényekhez való igazításának radikális stratégiájával párosítjuk.

Vidra Szabó Ferenc, az OSZK KMK munkatársa egy nemrég elkészült felmérés alapján adott ötleteket arra, hogy miként tehetnék nélkülözhetetlenné magukat a könyvtárak fenntartóik szemében.

Végül Fekete Gábor, a Kaposvári Városi Könyvtár munkatársa számolt be az általuk indított és tervezett vállalkozásokról. Legígéretesebb - s talán minket is érintő - kezdeményezésük az INFOBANK betéti társaság megalapítása. Ennek lényege, hogy az a könyvtár, amely legalább néhány tízezer forintot, vagy ha lehetőségei engedik, ennél több pénzt is fektetne ebbe a vállalkozásba, egy számítógépes hálózat részévé válhatna. Ez a hálózat kereskedelmi információk vételére, eladására, közvetítésére vállalkozna. Az a vállalkozó, aki előfizet erre a szolgáltatásra, gyors információkhoz juthatna a szakterületén jelentkező keresletről, kínálatról, szabad kapacitásokról, elfekvő készletekről. Az INFOBANK ingatlanhirdetések felvételével is foglalkozhatna. Nyilvánvaló, hogy annál értékesebbek lennének az általunk közvetített információk - tehát annál magasabbak lehetnének a díjaink -, minél több könyvtár csatlakozna a társasághoz. A hálózat eddig el-

sősorban a Dél-Dunántúlon terjeszkedett, de az INFOBANK az ország más részei felé is nyitott. Budapestről is várnak jelentkezéseket. Főként számítógéppel rendelkező könyvtárakra számítanak, de a betétek felhalmozódásával arra is lesz lehetőség, hogy néhány betétest a társaság szereljen fel számítógéppel. Még egy fontos tudnivaló: a betéti társasági formában a tagok betétjük arányában részesednek a nyereségből, és csak betétjük mértékéig felelősek az esetleges csődért. Legrosszabb esetben tehát senki sem veszhet többet, mint a betétjét. Fekete Gábor tehát érdekes lehetőséget villantott fel. Érdeemes lenne megfontolni.

Az előadások tartalma alapján azt gondolhatnánk, hogy Balatonfüreden a rendezvény két napja alatt egyértelműen vállalkozásbarát hangulat uralkodott. A valóságban azonban ez a két nap - különösen a viták sora - igen vegyes képet mutatott szakmai közvéleményünk állapotáról. A többség - bár az angyalok neméről mostanában nem ejt szót - még mindig hitetlenkedve csóválja a fejét, ha azt hallja, hogy nyakunkon a török. Ám az is kiderült, hogy vannak olyan végeink, ahol ezen rég túl vannak, sőt, már javában ütik a pogányt.

Tamás Tibor

Szakmai nap

Lazán kapcsolódva a balatonfüreidi "angyali párbeszéd"-hez, nálunk is fórumot kaptak az ott szereplő témák és előadók: Könyvtárak a változó világban címmel április 10-én szakmai továbbképzési és vitanap volt.

A legnagyobb érdeklődést és vitát Fekete Gábor elképzelése váltotta ki a közkönyvtárak új finanszírozási rendszeréről, mely a könyvtárak tényleges és "olvasói csekkekkel" mért igénybevételeire épülne. Két érdekes könyvtári vállalkozásról is hallhattunk: az INFOBANKRÓL /ld. Tamás Tibor cikkét!/ és Majtényiné Turi Katalin könyvtárigazgató előadásában a Szentesi Városi Könyvtár által létrehozott s működtetett könyvkereskedésről és antikváriumról. - A Balatonfüredi Városi Könyvtár igazgatója, Györgyné Juhász Katalin az általa korszerűnek tartott könyvtárosi magatartás alapfogalmait ismertette.

A hallgatóság megnyilvánulásai közül Jakubecz Ilonát idézzük: "Számomra mindhárom előadás azt példázta, hogy a könyvtárakban óriási szellemi tartalékok vannak. Amennyiben lehetőségük van ezek kibontakoztatására, és a használók elégedettségén keresztül közvetlenül is érzékelhetik munkájuk eredményét, óriási energiák szabadulhatnak föl."

- K.S. -

A BUDAPEST GYŰJTEMÉNY ANGYALFÖLDÖN

A reménytelenül szitáló hideg eső ellenére is elég sokan gyűltek össze a XIII. kerületi Helytörténeti Múzeumában március 27-én, hogy részt vegyenek annak a kiállításnak a megnyitásán, melynek tárgya Angyalföld ipara, ahogyan az a Budapest-gyűjtemény fényképeiből és aprónyomatványjaiból rekonstruálható.

A Vizafogói Lakótelepi és a Dózsa György-úti általános iskolák tanulóinak műsora után Baranyi Ferenc költő elevenítette fel a kerülettel kapcsolatos személyes emlékeit. Ezután Dömötör Ákos, a múzeum igazgatója nyitotta meg a kiállítást, kiemelve, hogy az anyag 90%-át részint eredetiben, részint másolatban a Budapest-gyűjtemény szolgáltatta; méltatta a gyűjtemény jelentőségét, s névszerint is köszönetet mondott a gyűjtemény két munkatársának, Karner Katalinnak és Indali Györgynek.

A terembe belépő tekintetét először a Philips rádió nagyméretű, blikkfangos plakátja vonzza magához; a cég magyarországi képvisellete és az egyik üzeme ugyanis az alapí-

tás idején itt működött a kerületben. Ugyancsak figyelemfelkeltőek a Schmoll-paszta, az Orion Gyár (eredetileg itt működött) és a Petneházi-utcában működő Erzsébet Kenyérgyár színes, képes számológédujai.

A hazai ipari létesítmények jelentős hányada koncentráldott viszonylag kis területen ebben a kerületben, így nem csoda, hogy számos gyár, üzem számlái, cégjelzéses levélpapírjai található meg a kiállításon. Ezeket gyakran láthatók maguk a gyárak, de talán még ezeknél is érdekesebbek a gyár belső életét mutató ábrázolások.

A Budapest-gyűjteményből származó korabeli fényképek és a könyvek, folyóiratok ké-

peiről készült másolatok korhűen mutatják be az egykori ipari negyedet. A mai helyzetet az ugyancsak a Budapest-gyűjteményből származó fényképfelvételek és a gyárak üzemi lapjaiból készített válogatás ismerteti meg a nézőkkel.

A kis kiállítás, mely a megnyitóra összesereglett vendégek sorában minden jel szerint tetszést aratott, egy hosszabbra tervezett kiállítás-sorozat első része, melynek során a kerület múltjának más és más szeletét kívánják, ugyancsak elsősorban a Budapest-gyűjtemény anyagára támaszkodva bemutatni.

Indali György

NYILVÁNOSSÁG

Az intézményünkben dúló költségvetési viták eredményeit /kompromisszumait és döntéseit/ a H í r a d ó e száma számára külön exkluzív interjúban foglalja össze K i s s J e n ő fő- és D e á k S á n d o r gazdasági igazgató.

* * *

Amint közeledett a Fővárosi Önkormányzat által hozandó költségvetési döntés ideje, úgy kísérletezett igazgatóságunk a döntéshozók minél alaposabb tájékoztatásával abban a reményben, hogy támogatókra lel intézményünk közöttük. Felhívva a Kulturális Bizottság elnökének és több képviselőjének figyelmét a FSZEK különleges funkciójára a fővárosi közművelődésben, segítségüket kérte a költségvetési vitában.

* * *

Könyvtárunk az Országgyűlés által megszavazott és a Fővárosi Önkormányzat által leutalt béremelésre szolgáló összeget két részletben kapta meg. Március 1-én visszamenőlegesen 20%-kal növelt bért kaptunk /néhány egységen belül volt csak differenciálás/. Április 3-án ehhez jött még átlagosan 4,3% és az ebédpénz 300 Ft-os emelése.

* * *

A Hálózati Tanács új felfogású javaslatot nyújtott be a dokumentumbeszerzési keret hálózati felosztására, mely szerint 9% KESZ ellátmány és 11% tartalék mellett 20-20%-ot a lakossági, a beiratkozott olvasói, az aktív olvasói és a kölcsönzők száma szerinti részesedésnek megfelelően osztanának fel.

* * *

Elkészült az a munkabizottsági javaslat, amely a H a s z n á l a t i S z a b á l y z a t /a Szervezeti és Működési Szabályzat 4. sz. melléklete/ új szövegét tartalmazza.

* * *

Másik működő munkabizottságunk, mely most alakult /Kerekes Pálné - Ellenőrzési csoport, Kapuvári Zsuzsa - XI. ker., Kiss Jánosné - X. ker., Kopcsay Ágnes - VII. ker./, előzetes jelentést fogalmazott meg vezetőink számára. Ebben felvázolja térítéssel szolgáltatásainak ez évi lehetséges és elfogadható díjemeléseit.

* * *

Már csak a Fővárosi Önkormányzat engedélyétől függ az, hogy július 1-től a beiratkozási díj emelkedjen. /Felnőtteknek 100 Ft-ra, tanulóknak 30 Ft-ra/.

Az is a Fővárosi Önkormányzat döntésére vár, hogy a FSZEK átadhassa az iskoláknak az ott működő 6-8, már csak névlegesen kétfunkciójú könyvtárát.

* * *

A Stratégiai Terv körüli csaták még nem csitultak. A Bánhegyi Gyuláné (Állománygyarapítási és feldolgozó osztály), Korbach Erika (Szociológiai osztály) és Muzslai Jánosné (Kölcsönzési és raktári osztály) által szervezett kerekasztal-beszélgetés 1991. március 20-án volt a tárgyalóteremben.

* * *

Végleges Kollektív szer-
ződést tarthatunk kezünkben. 1991.
áprilisában jött létre a kompromisszumok
eredményeképpen.

* * *

Vendégeink voltak Moszkvából. A Ny e k-
r a s z o v V á r o s i K ö n y v t á r
két könyvtárosát és egy tanácsi dolgozót a
Fővárosi Önkormányzatban dr. Baán László,
a Kulturális Bizottság elnöke is fogadta.

* * *

Április 10-én a központi könyvtárban
s z a k m a i n a p o t tartottak. Meghí-
vott előadók: Fekete Gábor (Kaposvár),
Györgyné Juhász Katalin (Balatonfüred) és
Majtényiné Túri Katalin (Szentes).

* * *

Megnyílt a Szociológiai osztály volt
termében az új napilapolvasó és a megszap-
rodott kézikönyvrészleg a központi könyv-
tárban. Felszabadult az ide nyíló 2. ajtó
is; a kölcsönző teremben a pultot arrébb
tolták. Itt növekedhet a szabadpolcos állo-
mány.

* * *

P i l i s s y E r z s é b e t, a Köz-
hasznú információs szolgálat részlegvezető-
je családi okokból április 12-vel eltávo-
zott a Szabó Ervin könyvtárból és Szolnok-
ra költözött. Ugyanakkor S á n d o r O t-
t ó n é kapott megbízást a Közhasznú infor-
mációs szolgálat csoportvezetői feladatainak
ellátására. Ez a csoport a következőkben köz-
vetlenül az Olvasószolgálati főosztályvezető
irányítása alá fog tartozni.

* * *

Már 47 helyen kölcsönzünk videót! A
számítógépes kazetták szolgáltatóhelyeinek
száma is 22-re nőtt. A részletes lista hoz-
záférhető lesz a megjelenés előtt álló új
telefonkönyvünkben.

* * *

A XIV. kerületi főkönyvtár április-
májusban megkezdheti az átköltözést a Kas-
sák-klubba /egyelőre csak a földszintre/.
Ez maga után vonja a kerületi ellátási szer-
kezet átalakítását, a könyvtárak profilíro-
zását. Lehet, hogy a XIV/2. fiók költözik a
Bosnyák utcába.

* * *

Március 6-án szakmai napot rendezett
B e n c s i k n é K u c s k a Z s u z s a
könyvtáros az I/3-as fiókban.

Összeállította:
Somogyi József

Szakszervezetek

KKDSZ HÍREK

Március 11-én kibővített SZB és bizal-
mi testületi ülésen tárgyalta meg szakszer-
vezetünk az intézet költségvetési hiányával
kapcsolatos elképzeléseket és javaslatokat.
A titkári bevezető után élénk vitán három
kérdésben fogalmazódott meg álláspont:

- Elfogadva az intézetvezetés informá-
cióját a mintegy 40 milliós hiányról, tudo-
másul veszi a bizalmi testület a tervezett
státus elvonásokat, illetve elbocsájtásokat,
mindössze egy személy elbocsájtásával nem
ért egyet.

Hangsúlyozta a bizalmi testület, hogy a jö-
vőben ilyen tartalmú intézkedéseket csak ko-
moly gazdasági számítások és szakmai indo-
kok alapján tud tárgyalási alapnak tekinten-
ni.

- A bizalmi testület elsőpró többség-
gel helytelenítette a video bevételek 3%-os
maximálását jövedelemkiegészítést illetően,
illetve az állományfejlesztésre fordítható
összegek ilyen jellegű limitálását. Kéri az
igazgatóságot ennek újragondolására, illet-
ve méltányosabb megoldás és pénzügyi tech-
nika kidolgozására.

- Szakmailag és bér szempontból is túl-
zottnak tartja a Budapest-gyűjteményt sújtó
státus megvonásokat.

E három kérdésben felhatalmazta a tit-
kárt, hogy az Intézeti Érdekegyeztető Tanács-
ban képviselje a KKDSZ álláspontját.

Az ezt követő IÉT ülésen a szakmai ve-
zetés érveinek megfontolása után a titkár
módosította álláspontját és tudomásul vette
a Budapest-gyűjteményt érintő csökkentése-
ket is. A tanácskozáson megállapodás szüle-
tett, hogy a video-bevételek tervezett elvo-
nását újra napirendre tűzik, hogy méltányo-
sabb megoldást dolgozzanak ki.

SZB TITKÁRI MEGJEGYZÉSEK

Bár bevezetőmben érzékeltettem azt a
stresszes állapotot, amiben az intézmény ve-
zetői és a szervezetek képviselői az elmúlt
hetekben módozatokat dolgoztak ki a költség-
vetési hiány áthidalására, nem menthetem
fel magamat, hogy két érintett terület
/könyvköltészet és törzskar/ értékelését nem
teljesen valóságként érzékeltettem. Nehéz
lenne ma már kikutatni, hogy ez az informá-
ciók félreértéséből, más csoportosításából
ered, a lényeg, hogy a két érintett terüle-
ten zavart okozott az értékelésem. Ezért
szíves elnézést kérek az intézetvezetéstől,
csak úgy mint a két érintett munkahely veze-
tőjétől, de fenntartom a bizalmi testületi
ülésem hangzatosított álláspontomat. Esze-
rint a jövőben azt ítélem korrekt és humánus

megoldásnak, ha az érintett munkahelyeken termelési tanácskozáson, munkaértekezleten kellő szakmai és gazdasági érvekkel alátámasztva értetik meg a dolgozókkal a tervezett intézkedéseket, mert az egyetlen mód, hogy a bizonytalanságot, félreérthetőségeket kiküszöböljük.

Ehhez kapcsolódva teszem meg azt az észrevételemet, hogy az elmúlt időszak problémái és egyéb, általam ismeretlen okok következtében romlott a munkahelyi közhangulat, egyre gyakoribbak a probléma megoldásokat kikerülő álviták. Úgy ítélem, hogy a

költségvetés elkészítése után sort kellene keríteni egy hosszabb megbeszélésre, ahol a tényleges és látszat ellentéteket tisztáznánk. Meggyőződésem, hogy mind ez ideig a KKDSZ helyi alapszervezetet terheli legkevésbé a felelősség, ezért erkölcsileg megalapozottnak érzem, hogy alapszervezetünk nevében kérjem a problémák tisztázását.

Maruszkai József
SZB titkár

Az Intézményi Tanács 1991. április 17-én tartott összejövetelén a FSZEK működését meghatározó helyzet nyugtalanító megoldása miatt a mellékelt állásfoglalást hozta:

Az Intézményi Tanács elfogadhatatlannak tartja a jelenlegi vezetői gyakorlatot.

Az érvényben lévő elképzeléseket nem tekinti alkalmasnak a kialakult válság kezelésére.

Felkéri az Intézmény vezetését, egy egységes szakmai, a gazdasági szempontokat figyelembe vevő koncepció kidolgozására.

Kéri, hogy az Intézmény egészét érintő kérdések részletes megvitatására összdolgozói értekezletet hívjon össze.

Budapest, 1991. április 17.

Intézményi Tanács

A TDDSZ Szabó Ervin csoportjának közleménye

A TDDSZ Szabó Ervin csoportja 1991. április 4-én a következő beadványt adta át az Igazgatóságnak.

Tisztelt Igazgatóság!

Az 1991. március 27-én tartott könyvtárvezetői értekezleten is elhangzott szóbeli tájékoztatás szerint az Igazgatóság nem zárta ki, hogy a költségvetési hiányt létszámleépítéssel és könyvtárak bezárásával kívánja pótolni. Szakszervezeti csoportunk határozottan ellenzi ezt a megoldást. Biztosak vagyunk abban, hogy léteznek egyéb, merőben másfajta lehetőségek is. Konkrét javaslatokat azonban csak akkor tehetünk, ha sürgősen kézhez kapjuk a pontos, részletes és végleges költségvetési tervet. Csoportunk írásban kéri az Igazgatóság egyértelmű állásfoglalását a tervezett létszámleépítéssel kapcsolatban és ennek a Könyvtári Híradóban való közzétételét.

Bp., 1991. április 4.

TDDSZ Szabó Ervin csoportja

Az Igazgatóságnak a levelet átadja:

Somogyi József Szabó László

Dr. Révy Eszter s.k.
az IÉT soros elnöke

Beadványunk másolatát a KKDSZ vezetőségének is átadtuk együttműködésüket kérve.

A fentiekben érintett kérdésekben az intézmény főigazgatója párbeszédet kezdeményezett a könyvtár érdekvédelmi szervezeteivel. (A szerk.)

A Szociális Munkások Magyarországi Egyesülete Elnöksége és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár IX. ker. Börzsöny utcai főkönyvtára közös szociálpolitikai akciót hirdet, amelyben minden budapesti könyvtár és könyvtáros áldozatkész szociálpolitikai aktivitására számítunk.

Meghirdetett akciónk célja, hogy a főváros területén kallódó un. kulcsos fiatalok napközbeni elhelyezését és irányított foglalkoztatását közösen megszervezzük és a könyvtárak "megnyitásával" megelőzzük a veszélyeztetett társadalmi populáció tovább deklaszálódását.

Bízunk minden könyvtáros szociális érzékenységében, segítőkészségében és akciónk eredményességében, ami kismértékben is, de szerepet játszhat a bűnözés visszaszorításában, a legvesélyeztetettebb nemzedék megóvásában és a könyvtárak olvasótáborának bővítésében.

Minden felajánlást, segítséget, ötletet köszönettel fogadunk.

Kérjük szíves jelentkezésüket a

Bp. IX. Börzsöny u. 9-11 alatti főkönyvtárban Kovács Györgyi könyvtár-és szekcióvezetőnél az 1-575-808-as telefonszámon.

A Szociális Munkások Magyarországi Egyesülete Elnöksége

Ú j m u n k a t á r s

Hegedűsné Zöldi Hedvig /VIII. ker./, könyvtáros.

Á t s o r o l á s, k i n e v e z é s

Czakó Katalin /IX. ker./ III. 15-től kerületi könyvtárvezető, Fuchsné Fasang Márta /XI/3./ IV. 1-től fiókkönyvtárvezető, Jelinek Istvánné /XI/3./ IV. 1-től csoportvezető, Sándor Ottóné /Központi könyvtár/ IV. 1-től Közhasznú információs szolgálat csoportvezető.

N y u g d í j b a v o n u l á s

Tongori Imréné VIII. ker. főkönyvtár-igazgató IV. 15-től, Dömötör Lászlóné XXII. ker. főkönyvtár IV. 30-tól.

E l t á v o z á s

Pilissy Erzsébet Közhasznú információs szolgálati csoportvezető IV. 12-vel.

S z ü l e t é s

Bori Erzsébetnek /IX. ker./ Jakab nevű kislánya, Olasz Katalinnak /ÜFO/ Réka nevű kislánya, Sassné Kiss Ildikónak /Szerz. és feldolgozó oszt./ Zsófia nevű kislánya született.

A kicsiknek és a szülőknek jó egészséget kívánunk!

ÜDÜLÉSI HÍREK

Értesítem kollégáimat, hogy a velen-
cei üdülőkbe idén is 6 turnust indítunk
főszezonban családos dolgozóink részére.

Az idény június 6- augusztus 28-ig
tart.
Jelentkezni lehet Vass Éva 138-4933/65 m.

Vass Éva
üdülési felelős